

kultur

kultur@r-b.no | Kulturleder Vera Henriksen | 951 48 114

Opptur for norske kinoer denne våren

Det er gode tider for norske kinoer. 3,6 millioner billetter er solgt så langt i år. Flest har sett filmen «En Minecraft-film».

Antall solgte billetter har økt med 4,5 prosent sammenlignet med samme periode i fjor. Mens det så langt i år ble solgt 3,6 millioner billetter, ble det solgt 3,4 millioner billetter første halvår i fjor.

– Vi hadde en tøff start

på kino-året, men denne våren har gitt oss god vind i seilene. Vi trengte denne oppturen, sier administrerende direktør Espen Lundberg Pedersen i bransjeorganisasjonen Film & Kino.

Han mener at gode og

[ANMELDT]

ATLANTERHAVSSPELET – HØGOKTAN KULTURPÅFYLL MED ET DYPT INNHOLD

TEATER

ATLANTERHAVS SPELET

Manus: Jørn Skar
Produsent: Endre Skar
Regi: Eldar Skar
Prod.leder: Annbjørg Skar
Inspisient: Elin Nyheim
Musikk: Eldar Skar
Produsent: Teaterdrift Møre as
Skuespillere: Line Brå Johansen, Svein Roger Karlsen, Lars Rydjord & Per Egil Aske pluss en mengde amatørskuespillere + sangkoret Emaj7 + ei geit.
Arena: Ergan i Bud torsdag kveld
Publikum: 330 – helt fullt!
Anmeldt av: Ole Foss

Fantastisk spilt både av Line Brå Johansen og Lars Melsæter Rydjord.
FOTO: OLE FOSS

Jo, fordi Atlanterhavsspelet igjen kliner til med så mye drama, sang, liv, død og historie at en gjerne tar en porsjon til. Som ei supergod bok, som en nydelig rett på din yndlingsrestaurant.

Her er det nemlig ikke bare bølger og sjøsprøyt som skummer – nei da, Gamle-Aslak slipper løs et våpen som får selv Kraken til å rygge: en heidundrande fis. Hvem skulle trodd at flatulens kunne redde liv på havet? Et supervåpen uten like!

Det small ikke bare fra Aslak, men også fra scena på Ergan – der det ble servert et fyrverkeri av følelser: gråt, glede, frykt og litt død som hører med i livet. Premierepublikummet slo til bortimot med trampeklapp allerede i pausen, og avsluttet med en applaus så lang at jeg mistenker enkelte for fortsatt å klappe inni seg ennå.

Regien har strammet opp både musikk og effektbruk, og de tre «nornene» sprer et lag med mystisk alvor som gir hele forestillingen en dystre og kulere klangbunn. Øvrige korister, mer framtrepende i år, trekker det hele opp. Musikken duntrer, vinden røsker litt tak i oss og du sitter der og tenker: Du all styrens, for en scenografi! Så vet du også at dette er og har vært livets scenografi ikke bare i Bud, men i hele Kyst-Norge.

Skuespillerne skal også ha sitt. Proffgjengen leverer så stødig at man får lyst til å adoptere dem – og heldigvis har vår landsdel slike ressurser åause av; Svein Roger Karlsen, Lars Melsæter Rydjord, Line Brå Johansen og Per Egil Aske. De holder publikum i sine faste grep – enten ved å få deg til å gapskratte, skvette eller til å sippe en liten tåre. Noe som belegger dette spelet med liflige skumtopper hele vegen, er alle ordspillene ... som blåser latterbølger langt opp på de velfylte tribunen. Presten og Gamle-Aslak i særklasse, og like så slående «brenninger» som Svein Los sine emosjonelle utbrudd. Treffer oss midtskips!

Vi har nevnt det før; ved å tilføre teaterensemblen i slikt spel profesjonell drahjelp også på scena så vil skuespillerne også med amatørbakgrunn utvikle identitet i en basissetting som gjør dem til ekte formidlere. Uttrykksmessig både kulturelt og individuelt. Se på hva barna her får til! De vokser inn i rolene.

I år legger vi spesielt merke til prestefrua Hildegunn spilt av Liv Eli Hammerø og notbøter Jon, spilt av Tommy Stormo. Et spill det lyser innlevelse av!

Så må vi blant de 37 aktørene på scena nevne lille Johan på tre

år. Og geita som gjorde alt hun skulle. Hun fortjent virkelig å spise rosen hun fikk... og åt

De nevnte profesjonelle aktørene river oss med i fakter, i timing, framfor alt i klar tale og i fantastisk, frodig utmaling av karakterer. Her må manus også heves høgt imot sky. Jørn Skar har skapt et troverdig miljø i et livat tidsbilde, og det som skjer rundt ei lita grasslette og blant noen små hus, det rommer en hel tidsepoke. Vi ser det usette også, små glimt av verden rundt. Økonomisk, menneskelig, politisk og religiøst.

Scenografien? Jepp, fremdeles imponerende, men mer strømlinjeforma enn i fjor. Alt fungerer litt bedre, og sola bestemte seg attpåtil for å levere perfekt vær på premieren, så vi slapp å bli gjennomvåte. Den tekniske biten i et utespel er utfordrende. Tjohei hvor det funker! Feil å si velsmurt maskineri, for dette er så organisk fungerende som det kan bli.

Så: Er du romsdaling, eller bare glad i et skikkelig sjøsprøyt av en opplevelse, så reis til Bud, sunnmøringer som nordmøringer og. Sett deg høgt på tribunen, smell fast hatten, og nyt dramaet. Kanskje får du øye på Kraken, eller i verste fall får du deg en latterkrampe. Begge deler er verdt billetten.

Rause med

Ordfører i Hustadvika, Nils Christian Harnes, synes Atlanterhavsspelet blir bedre og bedre. Han gir det toppkarakter.

ALLE FOTO: RIGMOR SJAASTAD HAGEN

Publikum var raus med godordene om Atlanterhavsspelet torsdag kveld. Frida (12) syntes det var gøy å se spel om gamle dager. – Det er spennende, men også morsomt, sa hun.

RIGMOR SJAASTAD HAGEN
redaksjon@r-b.no

Torsdag kveld var det premiere på årets utgave av Atlanterhavsspelet på Ergan i Bud. Det er fjerde gang utespelet settes opp på kystfortet, med en miks av profesjonelle skuespillere og amatører. En fullsatt tribune med drøyt 300 mennesker fikk med seg historien om stormen som herjet i 1843, og hvilke konsekvenser den fikk for menneskene i det lille kystsamfunnet. Fem år etter er en ny storm på vei. Vi spurte publikumme i pausen og etter forestillingen om de kunne bidra til folkets anmeldelse av spelet. Først ut er Frida Ytterstad (12) fra Molde. Hun er på spelet med familien sin, og liker det hun ser. Hun triller terningkast 5.

– Kostymene er bra og det synes at det er i gamledager. Det er spennende, men også morsomt, spesielt presten (spilt av Per Egil Aske) som tar seg til magen hele tida. Det er

Gunhild Beverfjord fra Tingvoll var i følge med sju andre i alderen 12 til 80 år. De koste seg, alle sammen, fortalte hun.

artig, sier Frida.

– Ser autentisk ut

Venninnene Berit Lorentzen fra Eidsvåg og Anna Fagerheim fra Averøy vipper begge mellom terningkast 5 og 6.

– Det er kjempebra. Det er første gang jeg er her, noe som nesten er litt flaut. Kulissene er fantastiske, og kostymene ser autentiske ut. Jeg tror det var sånn de var kledd, sier Fagerheim.

– Her er mye lokalhistorie. Spelet tar for seg fisket og slitet for å få mat på bordet.

Et stort pluss for at de snakker skikkelig dialekt. Og magisk at man ser havet rett ut. Variasjonen mellom alvor og humor